

Povabilo k čuječnosti

Razmišljanje za kateheta:

Čujte!

Čujte, ker ne veste, kdaj se vrne hišni gospodar!

Tole opozorilo mi ne zveni prav nič ljubeče. Kot da Jezus ne ve, da nam trde besede ne ugajajo. Zakaj nas vleče za nos? Enkrat obljublja svatbo, drugič sodbo. Enkrat je ljubeči oče, ki priteče izgubljenemu sinu naproti, drugič ostri gospodar, pred katerim vsi vztrepetajo, ko se nenapovedano prikaže pred vrati. Zakaj ta dvojnost? Ali je Oče, o katerem govori Jezus, razcepljena osebnost? Danes bi verjetno temu pritrdili. A zdrava pamet pravi drugače.

Gospodar, ki ne zna udariti po mizi, ko je potrebno, je slab gospodar. Oče, ki ne prime trdo sina za roko, ko ta noče slišati ljubeznivih opominov, je slab, ne dober oče. Torej strah pred hišnim gospodarjem, ki se vrne, je zdrav strah. Strah božji, so včasih rekli. Strah pred avtoriteto, ki presodi, ali smo ravnali prav ali ne. Hvala Bogu, da takšna avtoriteta še obstaja. Če pogledamo v državo, je ta zdrava avtoriteta že dolgo pod vodo. No, Bog se ne da potopiti. Zato bo prišel, kot dober gospodar in ljubeč oče hkrati. Trd in nežen, odločen in potrpežljiv. Saj takega si v globini vsi želimo. Torej prvi strah, da je pred nami tiran je odveč. Vprašanje pa je ali v nas obstaja neko hrepenenje, da pride dobri oče, da nas obišče. Ves adventni čas bo govoril o njegovem veselem prihodu. Da, veselem, a tudi nepredvidljivem, tistem, ki prinaša mir in meč. Ustavimo se ob pričakovanju veselega. Je v nas hrepenenje, da se bo nekaj lepega zgodilo?

Ob tem mi je prišla na misel zgodba Mamerta Menapaceja argentinskega benediktinca. Zgodbo sem v začetku svoje duhovniške poti večkrat pripovedoval staršem, ki so prišli iskat otroke ob sklepu duhovnih vaj v pripravi na birmo. Zgodba pripoveduje o kondorjevemu mladiču, ki ga je našel prebivalec Andov. Nevedoč za kakšno ptico gre, je mladiča prinesel domov in ga dal koklji, ki je ravno zvalila piščeta. Mladi kondor je rasel in se vedel kot vsi ostali. Cele dneve je brskal po zemlji, se prerival za črvi in drugo hrano, tekmoval z vrstniki in se šopiril. Nekaj v njem pa mu ni dalo miru. Nekega dne se je ozrl v nebo in tam opazil ptico, ki je mirno jadrala na prostrani modrini neba. V njem se je prebudila želja in slutnja hkrati. Mar ni tudi on sam rojen za takšne višine? A ker ni bilo nikogar, ki bi mu povedal, od kod je in za kaj je rojen, je ostal priklenjen na tla. Izgubljal je veselje v brskanju po zemlji in nesrečen umrl. Nikoli ni spoznal, da je bil rojen kot otrok neba.

Zgodba me je izredno nagovorila. Prepričan sem bil, da bo nagovorila tudi starše.

Kar nekaj časa sem potreboval, da sem spoznal, da govorim v prazno. Ne, staršev se zgodba v glavnem ni dotaknila. Tudi enemu od sodelavcev se je zgodba zdela preveč vznesena. No, sem pomislil, o čem pa naj govorim, če ne o tem, da smo rojeni za višine?

Prav v tem vidim vprašanje adventnega časa.

- Zakaj naj bi čuli?
- Kaj naj bi pričakovali?
- Kaj naj bi počeli?

Če ni kaj pričakovati, bomo počeli to, kar vedno.

- Zazrti bomo v vsakdanje stvari in skrbi,
- gledali bomo v tla,
- skrbeli bomo za to, kar nam je pri roki,
- iskali bomo tolažbo v tem, kar lahko naredimo ali kupimo,
- veselili se bomo tega, kar nas trenutno razveseljuje.

Vse je trenutno in minljivo. Misli na kaj več ni.

Prepričan sem, da v tej zazrtosti v minljivo ni razloga za pričakovanje in ne za čuječnost. Vse kar obstaja v takšnem načinu življenja je bolj ali manj pri roki, pride hitro in prav tako hitro mine.

Biti čuječ, pa pomeni *prebuditi v sebi zavest, da živimo za odnos do nekoga, ki ga ni tako preprosto srečati med minljivimi stvarmi, a je vseeno temelj našega bivanja.*

Biti čuječ, pomeni *v sebi prebujati zavest, da obstaja drugačen svet, svet, o katerem je vedno govoril Oče, svet, ki nas dviga v novo razsežnost bivanja. Če pozabimo nanj, pozabimo na svoj izvor, pozabimo na pomen svojega življenja.*

Biti čuječ, pomeni *živeti za ljubezen, o kateri govori Očetovo življenje, njegovo bivanje.*

Je to preveč vzneseno, preveč romantično? Ne, to je del nas, to mora ostati del nas! Še več, v nas mora rasti!

Želim si, da bi se zazrli v nebo in tam našli tistega, ki prihaja, tistega, ki nas je ustvaril, tistega, ki smo zanj rojeni. Če tega ne čutimo, ne pomeni, da tega ni, ampak da smo preveč zazrti v zemljo in premalo v nebo. Kar pravim sebi, pravim vam: čujte, da bi ga srečali!

<http://www.mirenski-grad.si/a01-cujte>

a. Cilji:

spoznavni cilj: Spoznati, da smo ustvarjeni za nebesa.

doživljajski cilj: Doživeti veselje ob tem, da smo poklicani »v višave«.

dejavnostni cilj: Trudil se bom za to, da bi v sebi prebujali hrepenenja po Bogu in vsem lepem, kar je Bog položil vame.

b. Vstopno mesto: zgodba o kondorju

c. Oznanilo:

Matejev evangelij 24,37-44

Opomin k čuječnosti

³⁷ Kakor pa je bilo v Noetovih dneh, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega. ³⁸ Kakor so namreč v dneh pred potopom jedli in pili, se ženili in (hčere) možili do dne, ko je Noe šel v ladjo, ³⁹ in niso opazili, dokler ni prišel potop in uničil vseh: tako bo tudi ob prihodu Sina

človekovega. ⁴⁰ Takrat bosta dva na polju: eden bo sprejet, drugi puščen; ⁴¹ dve bosta na kamnu mleli: ena bo sprejeta, druga puščena. ⁴² Čujte torej, ker ne veste, katero uro pride vaš Gospod. ⁴³ To pa vedite, da bi hišni gospodar, ko bi vedel, ob kateri uri pride tat, čul in bi ne pustil spodkopati svoje hiše. ⁴⁴ Zato bodite tudi vi pripravljeni; zakaj ob uri, ko ne mislite, bo prišel Sin človekov.

d. Dejavnost:

e. **Pripomočki:** kruh, bomboni, glasba, fotosimbolika, fackoti, delovni list, pisala.

2. Izvedba kateheze

Igra: Na levo / na desno

V prostoru sta dva otoka. Voditelj igre postavlja pogoje:

- **Na levi** okok naj gredov si tisti, ki se njihovo ime začne na črko A do črke L
- **Na desni** otok vsi tisti, ki se njihovo ime začne na črko M do črke Ž

Se predstavimo.

Sledi drugo navodilo:

- **Na levi** otrok vsi tisti, ki hodijo v 8. razred.
- **Na desni** otok vsi tisti, ki hodijo v 9. razred.

- **Na levi** otok gredo vsi tisti, ki igrajo kakšen inštrument, **na desni** otok vsi tisti, ki se ukvarjajo s kakšnim športom ali hobijem. (se predstavimo kaj kdo igra, s čim se ukvarja)
- **Na levi** otok gredo vsi tisti, ki imajo radi sladko, **na desni** vsi tisti, ki so bolj za slano. (se predstavimo kaj točno kdo rad je)

Pesem: na predlog maldih

Vstopno mesto: Zgodba o kondorjevem mladiču

K čemu nas vabi ta zgodba? Da vsebi odkrivamo Božjo podobo. V sebi nosimo neslutena hrepenenja po ljubezni, po Bogu, po uresničitvi samega sebe. Jezus s svojim prihodom na svet prinese prav to veselo novico o nas samih – nismo ustvarjeni za ta svet, ampaka za nebesa – za neslutene višave, za neminljivost, za večnost, za veselje in srečo.

Kje in kako v sebi to mladi čutijo?

Dejavnost: Iz revij izrežejo slike, besedila ... ki govorijo o njihovih najglobljih hrepenenjih (po ljubezni, služenju, veselju, svobodi, odnosu, pogovoru, sprejetosti, miru ...)

Mladi svoje kolaže predstavijo. Če nas bo preveč, si kolaže predstavijo po skupinicah.

Sklep: Adventni čas je čas pričakovanja, čas molitve in priprave na Jezusov prihod. V tem adventnem času si bomo še bolj prizadevali za to, da bi v sebi odkrivali Božjo podobo, svoja najgloblja hrepenenja in si zanje prizadevali, da bi jih v svojem življenju tudi uresničili.

Kot zanimivost in pomoč o pomenu adventa:

Pomen adventa

Latinska beseda »adventus« pomeni »prihod«. V krščanskem jeziku se to nanaša na prihod Jezusa Kristusa. Cerkevna liturgija imenuje advent vse štiri tedne pred božičem in jih pojmuje kot priložnost za pripravo na Gospodov prihod z upanjem in kesanjem.

Liturgična barva za ta čas je vijoličasta, kar pomeni spokornost.

Adventni čas je za kristjane poseben čas, ker nas vabi, da se spomnimo na preteklost, nas spodbuja, da živimo v sedanjosti in da se pripravimo na bodočnost.

Trojni namen adventa:

- Spominjati se preteklosti: *Praznovati in premišljevat* o Jezusovem rojstvu v Betlehemu. *Gospod je že prišel in se rodil v Betlehemu. Utelesil se je, postal človek, poln skromnosti in ubošva. Prišel je kot kdorkoli od nas, človek med ljudmi. To je bil njegov prvi prihod.*

- Živeti v sedanjosti: *Kar pomeni, da vsak dan našega življenja doživljamo »prisotnost Jezusa Kristusa« v sebi in da je On po nas prisoten v svetu. Živeti v pravičnosti in ljubezni, vselej budni; hoditi po Gospodovi poti.*

- Priprava na bodočnost: *Pripravimo se na »parusijo«, to je na drugi prihod Jezusa Kristusa v veličastvu njegove slave. Tedaj bo prišel kot Gospod in Sodnik vseh narodov in bo nagradil z Nebesi vse, ki so v Njega verovali in živeli kot zvesti otroci Gospodovi in dobri bratje drugim. Čakamo na Njegov veličasten prihod, ki nam bo prinesel odrešenje in večno življenje brez trpljenja.*

V Evangeliju nam pogostokrat govori Jezus Kristus o Parusiji in pravi, da »ne vemo ne dneva ne ure«, ko se bo to zgodilo. Zato nas Cerkev v Adventu vabi, da se pripravimo na ta dogodek s pregledom naše preteklosti in načrtovanjem naše bodočnosti.

Pregled: *Izkoristiti moramo ta čas za razmislek o tem, koliko smo bili doslej dobri, in kaj bomo storili, da bomo boljši kot do zdaj. Pomembno je, da se v življenju ustavimo in da razmislimo o svojem duhovnem življenju in svojem odnosu do Boga in bližnjega. Sleherni dan moremo in moramo biti boljši.*

Načrtovanje: *V Adventu moramo načrtovati, da bomo dobri ne samo v tem času, temveč vselej. Premisliti moramo, kaj nas najbolj stane in naredimo sklepe, da ne pademo v iste napake.*

Pomnimo:

Advent je čas štirih tednov pred božičem.

Advent je čas priprave, upanja in kesanja za naše grehe, ob pričakovanju prihoda našega Gospoda.

V Adventu se pripravljamo na božič in na drugi Kristusov prihod na svet, ko se bo vrnil kot Kralj vsega vesolja. Ta čas je priložnost, da pomislimo, kakšno je bilo naše duhovno življenje, naše življenje v odnosu z Bogom in priložnost, da se na novo spreobrnemo.

Je tudi čas, ko si lahko začrtamo smer svojega življenja in sklenemo, kako lahko postanemo boljši kot doslej.

Varujmo svojo vero

V tem času pa nas »bombardirajo« z reklamnimi oglasi za nakupavanje vsega mogočega in nas vabijo na vsa

mogoča praznovanja. Vse to pa nas utegne privedi do tega, da pozabimo na pravi smisel Adventa. Potrudimo se, da bomo živeli ta liturgični čas poglobljeno, v krščanskem smislu. Na ta način bomo preživeli Gospodov božič prevzeti od Njega, ki je Gospod božiča.

Delavnice:

Vsak otrok si izdelava svoj adventni venček (tiste na lesenih podstavkih). Mlade spodbudimo, da bi ob adventnem venčku molili in razmišljali o svoji poklicanosti, o svojih hrepenenjih o življenju za večnost.

Molitev:

Prižgemo vsak svojo svečko na adventnem venčku in zmolimo Oče naš, Zdravo Marijo in Slava Očetu, za to, da bi v sebi prebujali hrepenenja, ki jih je Bog položil v nas.